

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ (Μρκ. η' 34-θ' 1)
19 Μαρτίου 2017

Ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα, ἀδελφοί μου, ὑψώνει καὶ ἐορτάζει τὸν Τίμιο Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, ὑπευθυμίζοντάς μας τὴν ἀναγκαιότητά του γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ὁ Σταυρὸς τὸν ὁποῖο καλούμεθα νὰ προσκυνήσουμε δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα σύμβολο, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τὸ μυστήριο διὰ τοῦ ὁποῖου καταργεῖται ἡ ἁμαρτία καὶ σώζεται ὁ κόσμος. Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ φύση τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμο, ὁ τρόπος τοῦ ἀγῶνα τοῦ πιστοῦ κατὰ τῶν σαρκικῶν παθῶν, τῶν ἐπιθυμιῶν, τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς ὑπερηφανείας, τῆς κενοδοξίας, τῆς φιλοδοξίας καὶ κάθε ἄλλης καταστάσεως ποὺ εἶναι ἐνάντια στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο μᾶς ὑπευθυμίζει τὴν αἰώνια προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ στὸν ἄνθρωπο νὰ ἀνακαλύψει τὸν τρόπο τῆς σωτηρίας του: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι», δηλαδή ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει πρέπει νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ σηκώσει τὸν σταυρό του. Ἡ πρόσκληση νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν Χριστὸ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν προσπάθεια τῆς συνέπειάς μας μὲ τὶς ἐντολὲς Του. Αὐτὸ ὅμως σημαίνει ὄχι μόνον τὴ ἄρση τοῦ σταυροῦ μας, ἀλλὰ κυρίως τὴν προϋπόθεση ἀρνήσεως τοῦ ἑαυτοῦ μας. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ προσπάθειά μας ἀφορᾷ στὴν ἀπομάκρυνσή μας ἀπὸ τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, διὰ τῆς ἀποβολῆς τῶν παθῶν καὶ τῆς νέκρωσης τῶν φθοροποιῶν λογισμῶν ποὺ ὀδηγοῦν στὴν διάπραξη τῆς ἁμαρτίας. Παράλληλα ἀφορᾷ καὶ στὸν ἐσωτερικὸ ἀγῶνα οὐσιαστικῆς μας μετανοίας, μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς μας στὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἔμπρακτη καταπολέμηση τῆς ἁμαρτίας. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἐπίμονη καὶ ἐπίπονη προσπάθεια, ποὺ ὅμως εἶναι ἀναγκαῖα προϋπόθεση γιὰ τὴ μετοχή μας στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ διευκρίνιση τοῦ Κυρίου στὴν συνέχεια «...ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν...» ἀφορᾷ στὴν προσπάθεια ποὺ ὀφείλουμε νὰ καταβάλουμε στὸν πόθο καὶ στὸν στόχο νὰ κερδίσουμε τὴν ψυχὴ μας. Ὅποιος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδεσμευθεῖ ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια ποὺ παρέχουν στὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τὰ σχήματα καὶ τὰ πρόσκαιρα πράγματα τοῦ κόσμου, τελικὰ ζημιώνει τὴν ἴδια του τὴν ψυχὴ, ἀφοῦ τὴν ἀποστερεῖ ἀπὸ τὴν ὄντως ζωὴ, ἡ ὁποία εἶναι ἀσύμβατη μὲ τὴ φθαρτότητά τους. Ἀντιθέτως, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν του, ἀπομακρύνεται ἀπὸ κάθε τὶ ἁμαρτωλό,

νεκρώνεται για την άμαρτία και ταυτόχρονα αγωνίζεται να ανακαινίσει τον éαυτό του, éνδυναμούμενος από την Χάρη του Θεού, δια της οποίας σώζει την ψυχή του.

Ἡ ψυχή του ανθρώπου έχει άπειρη άξία. «...τί δώσει άνθρωπος αντίλλαγμα της ψυχής αυτού;». Ούτε ο κόσμος ολόκληρος δέν είναι αντίξιος της. Γι' αυτό και ή σωτηρία του ανθρώπου είναι τόσο σημαντικό πράγμα, για τὸ ὁποῖο καὶ ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ éνανθρώπησε.

Άδελφοί μου,

ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ύψώνεται σήμερα στὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ τῆς εύλογημένης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς περιόδου καὶ προσπάθειας μας, για να προβληθεῖ ὡς ὁ ἰδανικὸς τρόπος πὸν μπορούμε να ἐπιλέξουμε για να éξυψώσουμε καὶ να διαφυλάξουμε τὴν ψυχή μας. Ἔτσι θὰ καταδείξουμε τὴν μοναδική της άξία, για τὴν ὁποία πρέπει να αγωνιστοῦμε καὶ να θυσιάσουμε τὰ πάντα, αἶροντας πρόθυμα τὸν σταυρὸ τῶν δυσκολιῶν μας σ'αὐτὴ τὴν προσπάθεια, με σκοπὸ να άξιωθοῦμε με τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, να πετύχουμε τὴν αἰωνιότητά της, πὸν εἶναι ἡ ὄντως ζωή μας. Ἀμήν.

[dkpdf-button]